

Jnr. 3954/1982

EB/RPL

A v s k r i f t

av

innlånt brev fra Otto Sverdrup til hans far.

"Fram" den 17de Februar 1895.

Kjære far!

Da nu Nansen og Johannessen skal forlade os og reise hjem får jeg anledning til at sende Dig nogle linier. Vi befinder os alle udmerket. Høsten 93-22-9 kom vi fast i isen nordenfor de Nysibiriske øer siden har vi drevet med isen, har til dato gått meget godt med driften. Den første tid gik det meget småt drev ofte lange strækninger tilbage, når vi fik modvind, nu er driften meget gjevnere og om vi har modvind går det ubetydelig tilbage ja ofte intet, så vi har et bestemt indtryk af at isen kan vi gå n.W. over. Jeg synes være sikker på at være hjemme sommeren 96 eller høsten senest. Nansen og Johansen tager 29 hunde med og kjører nordover til polen og reiser hjemover over Spitsbergen hvor de altid finder et fartøi som de kan blive med hjemover. Da nu Nansen reiser bliver jeg expeditionens schef og har retten til at udgive beretningen om "Frams" reise og kan tjene mig en god sum på den og tellegrammer, så om jeg bliver et år længere på turen har jeg da den fortrøstning at jeg kan vende hjem som en selvjulpen mand. Vi driver best høst og vår får vi samme vårdrift som ifjor vil vi i udgangen af mai være ræt nord for Franz Josefsland. Det går hurtigere jo længere vest vi kommer. Vi har ikke seet

land siden vi så en af de nysibiriske øer høsten 93. Hayet er meget dybt fra 3500 m. til 4000 m. Vi hayde i fjor høst mange stærke ispresningen men "Fram" har klaret sig udmerket, den ser ud til at være usårlig for isen. Vi borede et hul i isen i fjorvinter 3 alen fra skipssiden isen var 20 fod der, vi firede et lod ned igjen[nem] hullet, men traf atter is på 30 fod det er is fra 2 fod til 8 fod som er skruet sammen lag på lag når den traf skibssiden ma[a]tte den enten knuses eller brække i flager som gik under skibet. Har ikke haft pres på skibet af is fra i fjor før jul og til i år i nytårstiden da blev vi atter uroet, men det gjorde os heller ikke noget men det var værre for "Fram" denne gang da den var fast froset. Men er vi enda bedre fortøiet en[d] vi nogengang har været. Vi har det i alle dele usædvanlig godt ombord i "Fram", alle er glad og fornøiet og ser fremtiden lys imøde. Har en masse kul oljer og mat. Håber at vi ikke får brug for mere end $\frac{1}{4}$ parten af maden og parafinen. Har omtrent 110 Ton [?] kul igjen. På et stort iskos har vi et depot proviant brendsel og klæder for et år kjælker ski og båt har arbeidet lætte seildugsbåde (2 mands både) vægt 30 kg. pr. båd udmerket gode nåde [!] i isen ja i sø ogsaa da de har dæk 2 mand kan ligge i en. Bredde 40 tommer dybde 18' længde 14' fod. Tiden går hurtigt for os alle, har altid noget at gjøre, glæder os til at komme ud i aabent farvand og seile hjemover. Vi har iyinter haft den nengste [!] porlarnat nogen har oplevet. Venter at få se solen for første gang i år 6 ma[r]ts men det er allerede så lyst ude nu mit på dagen

at man i klart veir kan se og lese og lyset holder sig meget lengere udover dagen end lengere syd. Vi befinner os på $83^{\circ} 1/2$ N. Br. 100° L. O. f. Gr. Jeg sender et kopi af vort kart hvor alle midagspladsene er udsat på reisen langs asien, og driften. De får se det hos Gretha. Jeg trøster mig altid med at i alle har det godt hjemme det er jo ikke godt at vide hvorledes det er med eder hjemme; men jeg må tro at det står godt til, håber at jeg finder eder alle friske og fornøiede når jeg kommer hjem. Jeg er nødt til at skrive således og småt til dig men brevet skal først til nordpolen og det må være læt, det som skal den vei. Har blevet enige om at intet brev skal veie over 15 gram. Du får bedre beskjed hos Gretha på alt. Fram er det beste skib som har været på ishavet, stærk som et fjeld, i vore lugarer er det aldeles tørt trenger nesten ikke varme i ovnen legger i lit om morgenen tildels også lit om eftermiddagen, har den beste ventilation som ønskes kan, elektrisk lys meget ofte, ofte hele måneden ud uden afbrydelse. Lev vel da kjære far og mange kjerlige hilsninger til Konstanze Peggy Kaia Petter og Ulrik samt bestemor om hun endnu lever. Anne og Marie og Martin; men vær du selv mest hilset fra din hengivne søn Otto."

Rett avskrift.

Trondheim, 26. november 1982.

Anders Frøholm
statsarkivar

